

Llegendes de les Costes del Garraf

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Sitges

Coordenades:

Latitud: 41.23596
Longitud: 1.81908
UTM Est (X): 401037
UTM Nord (Y): 4565624

Classificació

Número de fitxa: 08270 - 692
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: Sense data
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Titular: Departament de Medi Ambient i Habitatge. Av. Diagonal, 523-525. 08029-Barcelona.

Fitxes associades:

[Biòtop dels Colls Miralpeix](#)

Autoria de la fitxa: Laia Massansalvador Soler
Data de registre de la fitxa: dv., 18/08/2006 - 02:00

Descripció

Conten que abans, les Costes del Garraf, eren refugi de sirenes, les quals amb els seus cants atreïen a mariners i pescadors. Les sirenes els xuclaven al fons del mar i allí vivien com a reis, amb tot tipus de luxes, però no en podien sortir. Un dia, quan la reina de les sirenes va decidir que n'hi havia massa, va decidir convertir-los en peixos, anomenats fadrins. El mes de Maig és quan se'n poden pescar més, la qual cosa fa pensar que és el mes de maig quan la reina de les sirenes allibera homes convertits en peixos per fer espai en el seu palau de vidre. Una altra llegenda conta que els dies més calorosos d'estiu, la reina de les sirenes surt a la platja del llevant de Sitges i al peu d'un alt canelobre de set braços amb set ciris encesos, es pentina amb una pinta d'or. Els mariners i la gent de Sitges l'havien vist moltes vegades i explicaven que el canelobre assegurava la riquesa i la ventura a aquell qui el posseís. D'altra banda ningú s'hi apropava per por a ser convertit en peix. Un dia, un jove atrevit va gosar arrebatat el canelobre a la reina de les sirenes, aquesta el va perseguir fins que al so del toc del migdia de l'ermita del Vinyet el vailet va aconseguir entrar-hi. La sirena, ben enfadada, el va amenaçar: "El toc de les campanes t'ha salvat, però procura que no t'atrapi mai dejú vora la mar". El noi s'espantà tant que feu donació del canelobre a la Verge que l'havia salvat. Passat els anys, quan el jove gairebé ja havia oblidat l'aventura, es trobà un dia de verema vora la mar, on va veure el que semblava una jove ofegant-se, en apropar-s'hi va reconèixer perfectament a la reina de les sirenes. De seguida recordà que estava en dejú, així que es posà uns grans de raïm a la boca i mastegà uns grans de blat. De nou, el noi es salvà i des d'aleshores els vells pescadors de Sitges creuen que al rebost de la barca han de dur sempre una mica de pa i una mica de vi, per tal de preservar-se de les sirenes. El canelobre de la reina de les Sirenes fou posat davant de la Mare de Déu del Vinyet i l'espelma del braç central sempre crema perquè cap barca sitgetana es perdi. Conten també que diferents entesos del poble han examinat el canelobre sense ser capaços de reconèixer el material del que ha està fet. Una altra llegenda relacionada amb el canelobre de la reina de les sirenes, conta que aquest donava protecció a les barques i mariners de Sitges, en canvi, totes les desgracies passaven a les embarcacions de Vilanova, així que els Vilanovins van decidir robar-lo. Una nit van entrar a l'església en busca del canelobre, i només posar-li les mans al damunt aquest es va tornar negre i raspós. Quan ja eren a la frontera entre les dues poblacions, el canelobre es va tornar pesat, tant que no podien carregar-lo. Van decidir deixar-lo allí mentrestant tornaven a Vilanova a buscar mules per poder-lo carretejar. En tornar a buscar el canelobre amb les mules, allà on l'havien deixat, no el van trobar, el canelobre de la reina de les sirenes va tornar tot sol a l'ermita de l'església de la Mare de Déu del Vinyet. Conten també que durant la invasió napoleònica, els francesos van robar el canelobre de la reina de les sirenes, però per obra miraculosa, els francesos no van poder fer cap mal ni al santuari ni a Sitges.

Bibliografia

- AAVV. (2006). "El massís del Garraf un espai natural". Gavà.
AMADES, J. (2004). "Llegendes de Sitges". Ed. El Mèdol. Tarragona.